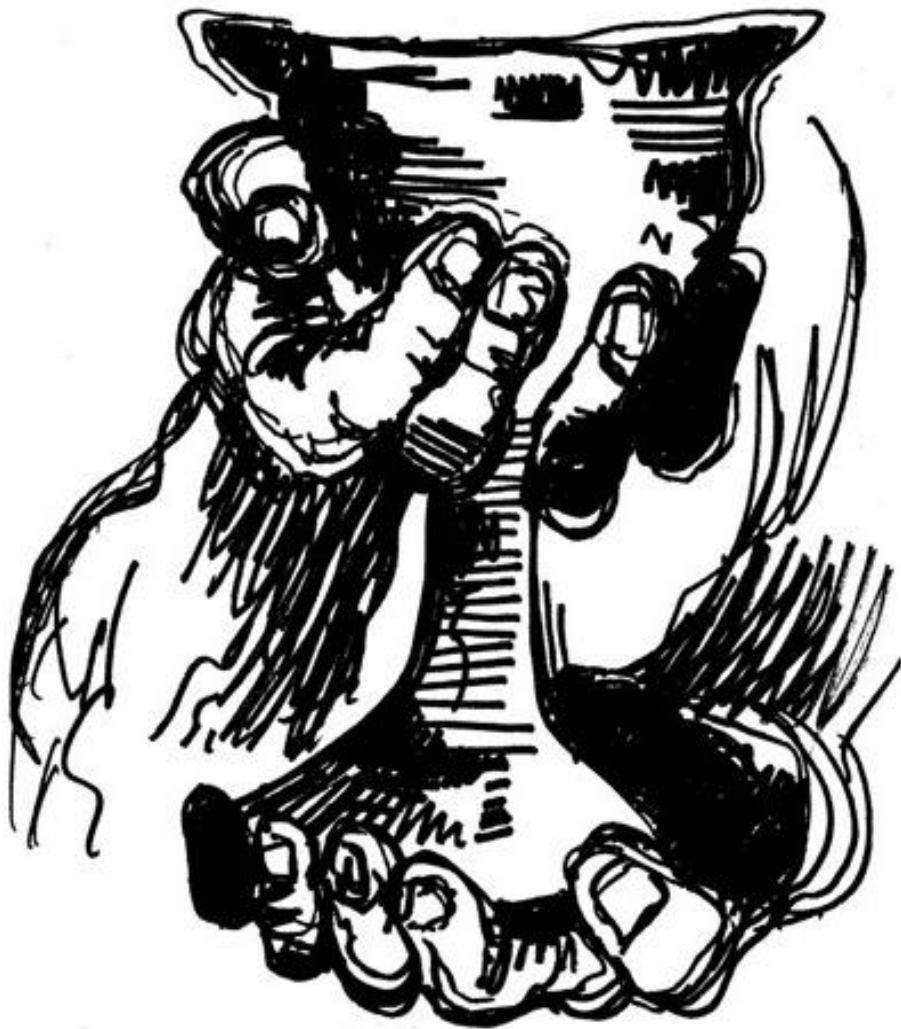

2010

7-8

z p r a v o d a j

sboru Českobratrské církve evangelické v Ostravě

Biblický úvodník

KAMENÍ ŽIVÉ

I vy, jako kamení živé, vzdělávejte se v dům duchovní, kněžstvo svaté, k obětování duchovních obětí, vzácných Bohu skrze Jezu Krista. 1Pt 2,5

Apoštol Petr psal svou první epištolu lidem, kteří svým původem patřili k židovskému lidu, ale vírou v Pána Ježíše se stali křesťany. Tito věřící znali Starý zákon. Tak mohl apoštol znázornit křesťanské pravdy známými věcmi ze Starého zákona. Pro adresáty dopisu byly jak chrám (Boží dům), tak i kněžská rodina a oběti známými pojmy. Petr bere tyto předobrazy a dává jim duchovní význam. Rozumíme co tím chce říci?

Nejprve ukazuje, že každý věřící křesťan je živým kamenem, který je spolu s ostatními věřícími spojen, aby z toho vznikl duchovní Boží dům. Křesťané jsou tedy nejen jednotliví zachránění lidé, ale tvoří společně dům v němž Bůh přijímá kněžskou službu.

Proto jsou věřící viděni jako kameny, nýbrž také jako svaté kněžstvo, které přináší Bohu oběti. Každý věřící je knězem a když se scházíme k bohoslužbě, pak se smíme společně objevovat jako kněží před Bohem.

Jak mu můžeme kněžsky sloužit, jak mu přinášet duchovní oběti? Pa-

vel k Žd 13,15 mluví o obětech chvály: „Protož skrze něho obětujeme Bohu oběť chvály vždycky, to jest ovoce rtů, oslavující jméno jeho.“ Jde o dík, chválu a velebení našich srdcí, které smíme před Bohem vyjadřovat písní a modlitbou. On čeká na tuto odpověď našich srdcí.

Bohuš Berger

MODLITEBNÍ OKÉNKO

Modleme se za ochranu našich dětí, bratří a sester na cestách a dovolených. Mysleme na potřebné a nemocné, ať dostávají sílu a uzdravení od Pána a nacházejí pomoc blízkých.

Prosme za ukončení násilí a válečného běsnění ve světě (Kyrgyzstán, Afghánistán, Blízký východ). Ať je nenávist vystřídána pokáním a láskou. Podpořme rozšiřování evangelia. Podpořme mučedníky.

Modleme se za politickou situaci v naší zemi. Ať Boží bázeň vede správce země k moudré a poctivé práci. Ať špatnosti vyjdou na světlo a Bůh dá zemi milost k pokání.

Prosme se za duchovní růst našeho sboru - vzájemné vztahy, biblické jednání, povolání do služby starších, zodpovědnost, hledání faráře.

*z pověření staršovstva
M. Skotnica a J. Krupa*

Ze sborového života

NAROZENINY V MĚSÍCÍCH ČERVENCI A SRPNU

Růžena Kobíková	4.7.1927	Rudolf Gabzdil	5.8.1925
Milada Lefíková	4.7.1922	Marta Brudná	8.8.1950
Antonín Plachý	5.7.1923	Lucie Kašťánková	9.8.1925
Danuše Leksovská	6.7.1940	Věra Sehnalová	11.8.1919
Markéta Bergrová	7.7.1932	Ludmila Palmiová	13.8.1921
Jarmila Suchánková	7.7.1929	Věra Přívarová	15.8.1940
Drahomíra Gonsiorová	8.7.1930	Antonín Juřica	18.8.1922
Danuše Hájková	16.7.1931	Jiřina Kryštůfková	18.8.1922
Pavla Libřická	19.7.1920	Milan Hrabec	19.8.1932
Jaroslava Havlíčková	25.7.1932	Radmila Sládková	19.8.1927
Marie Balabánová	26.7.1935	Vítězslava Knittlová	23.8.1919
Jaroslav Polášek	27.7.1927	Václav Krupník	24.8.1921
Jaroslav Albrecht	29.7.1924	Miloslav Klimčík	30.8.1924
Jan Kynčl	29.7.1980	<i>(na případné chyby v informacích nás prosím upozorněte)</i>	
Miluše Poskerová	30.7.1926		
Dušan Stavinoha	30.7.1955		
Jiří Staš	31.7.1926	Církevní pohřeb	
Dušan Leško	2.8.2000	Michael Stankuš (* 1958)	
Věra Merendová	4.8.1933		

USNESENÍ STARŠOVSTVA ZE DNE 9. 6. 2010

PERSONÁLNÍ OBLAST

- Budeme volit nového člena dozorčí rady Diakonie, a kandidáta hledat mezi členy sboru

ORGANIZAČNÍ OBLAST

- V neděli 5. září uspořádáme sborový den spolu se seniory – bohoslužby budou v kostele, následný program v sále Třanovského. Dobu před obědem vyplní program s prezentací o životě sboru. Obešleme starší členy sboru, kteří se už sami do sboru nedostanou, s nabídkou přivezení. Budeme taky hledat ochotné řidiče, kteří by nám se svozem pomohli.

- Už připravujeme volby nového staršovstva, navrhujeme a oslovujeme kandidáty. Návrhy na kandidáty mohou členové sboru předat kterémukoliv z presbyterů.
- Krabička na podněty k přímluvným modlitbám, které mají zaznít při bohoslužbách, je již hotova a umístěna v sále Třanovského.
- Konfirmandky se účastnily víkendového pobytu v Blahutovicích u Olomouce, spolu s dalšími konfirmandy za sborů seniorátu.

HOSPODÁŘSKÁ OBLAST

- Nechali jsme vypracovat posudek, zda bychom dostali dotaci, pokud bychom spolu s výměnou oken v domě č. 3 jej nechali více tepelně izolovat – posudek zjistil, že by to pro nás pro finančně výhodné nebylo.
- Dále nabízíme ubytování pro studentky na školní rok 2010/11 za cenu 3.000 Kč/měsíc ve sborovém domě.
- Staršovstvo se rozhodlo odstoupit od návrhu dárkyně na darování židlí pro Třanovského sál, poněvadž nebylo spokojeno s typem židle, navržené dárkyní, a dárkyně zase nesouhlasila s „tonetkou“ navrženou staršovstvem.

NABÍDKA POMOCI V OBLASTI POČÍTAČŮ

Předem tohoto oznámení mi dovolu,te, abych se vám představil. Jmenuji se Josef Grendziok a spousta z vás mě už asi zná ze sboru. Taky pracuji již dva roky jako produktový manažer v oboru IT. A touto cestou vám chci nabídnout svou pomoc. Rád bych ji pojal jako službu sboru, odměna by byla v řádu desetikorun.

Nabízím doučování dětí i dospělých v oblasti PC, jak v práci s hardwarem tak softwarem. Nabízím také kurzy, které se týkají výpočetní techniky. Vzhledem k tomu, že dnes se každý setkáváme s PC, ať už děti někdy od útlého dětství - již i ve školkách, nebo jako dospělí, jsme výpočetní technikou obklopeni. - Zároveň nabízím také v dnešní době velmi důležitou součást, a sice poučení o bezpečnosti na internetu. Jde o to, že v dnešní době Facebooku a podobných služeb jsou právě děti ty nejohroženější. Mohu pomoci vám i vašim dětem se bezpečně pohybovat na internetu, a zároveň zabezpečit PC tak, abyste vy sami i vaše děti byli v bezpečí. - A spousty dalších věcí přesně na míru a požádání uživatele.

Dále nabízím opravy PC, opět jak hardware tak i software (moje zaměření je ovšem spíše na software): odstranění virů a odstranění škodlivého software, instalace a reinstalace PC, zprovoznění internetu.

Pro více informací se můžete obrátit na faráře Aleše Wranu nebo přímo na mne (na mailu grendziok.josef@seznam.cz nebo na mobilu 607522462).

Grendziok Josef

K zamyšlení a k diskusi

DENÍK VELKOMĚSTSKÉHO FARÁŘE

PONDĚLÍ

Zcela nápadně často zažil jsem v poslední době, že se rodiny při pohřbech hádaly. Na příklad: Hned po proslovu v kapli, než ještě nosiči rakev zdvihli, vyjel si 71 letý otec s nadávkami na syna, který na štěstí nebyl přítomen. Pro svou zuřivost přirozeně neslyšel nic z mého proslovu. Tázal jsem se sebe: „Proč vlastně farář mluví?“ Neboť tři minuty předtím jsem řekl: „Odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme...“ Několik dní po tom stalo se při pohřbu toto: Obě strany jsou nespokojeny s farářem, že těm „druhým“ nedal co proto. Velmi hlasitě nadávali — hned po proslovu a zasypání hrobu. Jedna strana volala plačtivým tónem do hrobu mrtvému: „Ty ses dost natrpěl“ — což mělo znít: od druhé strany natrpěl. Jak bezmocné a jak málo důtklivé je naše slovo! A já jsem mluvil vážně, jak jen možno. — Zažil jsem ještě toto: Jistý syn ptal se mne u hrobu své matky: „Odpočívá v pokoji?“ Tehdy mohl jsem přece říci „Ano.“ Avšak potom přišla otázka: „Udělal jsem pro ni dosti?“ Tu jsem nemohl říci „Ano.“ Nemohu toho posoudit, a protože mi v té chvíli nenapadla žádná odpověď, mlčel jsem. Takové otázky jsou vlastně dotazy k sobě samému, sebeobza-

loby. A my faráři nemáme práva upokojevati, když právě zavřený hrob obviňuje.

NA DOVOLENÉ.

Jak člověk čte na dovolené! Jeremiáš od Stefana Zweiga četl jsem již jednou v pracovní době, přeskakoval jsem tu a tam řádky, hnal jsem se stránkami. Nyní jsem ho přečetl ještě jednou, řádek po řádce, pomalu a klidně. Jsem ještě zcela podroben tomu, jak musil tento muž býti prorokem: „Jeho jest slovo, můj pouze ret.“ Musit mluvit vlastní slovo Boha, vlastní vůli Boha musit zvěstovat — ach, z toho my přece zažíváme tak asi písečné zrnečko. A písečné zrnečko zažíváme i vzteku a nenávisti druhých lidí, mocných. A písečné zrnečko i nouze a hněvu, že se o Něm mluvit musí, a vzdoru proti Jeho vůli. Mnohokrát, mnohokrát, a pak jen písečné zrnečko. Ale to bych rád přece dnes řekl. Či je už opět příliš řečeno?

Včera odpoledne jsem ležel u moře. Voda ustoupila na míle daleko. Písek, pustina, mrtvo — a před šesti hodinami tu přece byl život, pohyb, prudkost, síla, rozmach. Příroda odpočívá, jak odpočívají v noci květiny. Jenom faráři musí býti neděli co neděli vždy přílivem, vždy pohybem, vždy silou, vždy rozmachem. Jaká

nepřirozenost! Prorok mluví, když ho pudí Boží vůle, farář, když gregoriánský kalendář ukazuje neděli a hodiny 10 hodin. Může tu ještě být řeč o vnitřní nutnosti mluvit? Může to být ještě svědectví? Ale neznám vyhnutí z našeho provozování náboženství. Člověk se vlastně může jen divit, že ještě tak mnoho lidí bývá nedělními řečmi z kazatelny zasaženo.

Víš, krásné je také, že mne tu nezná ani človíček. Nikdo ode mne nic nechce, nikdo nechce být pozdraven, nemusím na nikoho úzkostlivě pokukovat: znám ho či nikoliv. Na nic nebdaje vystříhám se zde známosti.

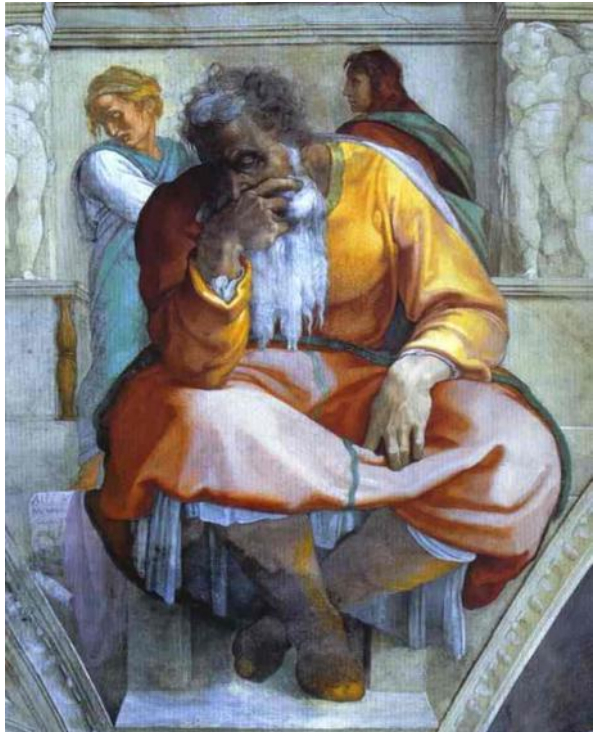
I tyto dny jsou pro mne jaksi velké, a proto musíš na tom mítí podíl.

Kéž by jen mohlo pero tak spěchat a papír tak všechno pojmuti, jak bych rád. Přčetl jsem nyní proroka Jeremiáše v novém mnichovském vydání. A jedno slovo mne pálí a tíží a bolí na duši, slovo: prorok. Bůh mluví „Nemluvil jsem k nim, avšak oni zvěstují.“ Není to jasná obžaloba církve? Kolik se mluvívá na kazatelkách, co ani nechce být zvěstováním, nýbrž vykonáváním zaplaceného povolání, dílem úřadu.

ČTVRTEK.

Deník je zde trochu rozvláčný, milý příteli-

li! To nic nedělá. Je dovolená, proto nemusí být všechno telegramovým slohem. — Jedna z mých majetnic renty, která byla po druhé operována na hrtanu, a má na něm ještě otevřenou ránu, je operována nyní ještě na rakovinu prsou. Na mnohé lidi přichází nemoc jako příval. Vždy ještě více, vždy ještě více. A pak stojíš při tom jako farář. V nitru mne pojme vždy hněv proti nemocem a utrpení. Měl bych rád nemoc pořádně tělesně před sebou, abych se s ní mohl potýkat. Vím to v posledních letech vždy mocněji: Bůh chce život, chce zdraví. Mně je stále zřejmější, jak Ježíš uzdravoval: Z boje proti tomu, že bolest i smrt je něco protibožského. Na to

myslím ve svém nitru. Ale navenek — k nemocnému — musím zůstatí přece docela klidným. Myslím, že sotva co říkám. A většinou odcházím potom zcela sklíčen. Lépe je mi již, mohu-li říci anebo předčítati nějaký žalm nebo písňový verš. Tys to pokládal jednou za příliš úmyslné, příliš chtěné. Ale já se ptám přece nemocných předem, smím-li jim něco přečísti. Jeden mně to odmítl. Nevím proč. Zemřel brzo potom. Vidíš na tom, že při nejmenším zůstává tu možnost odmítnouti.

ÚTERÝ.

Večer jsem měl smuteční pobožnost v domě. Poslyš: říkával jsem až dosud vždy i psal, že bychom vlastně měli při smrti, tedy před smrtí samou mlčet. Pokládal jsem za zcela správné říkat, že farářské řeči nad mrtvolami vynalezl ďábel, aby se nenaslouchalo slovům smrti. Dnes u rakve, v malé místnosti — tu počal zápas. Bojoval jsem se smrtí. Mlčení není možné. Musí se mluvit — proti smrti, neboť jest to nepřítel Boží. Je nejmocnějším nepřítelem Božím. Ale přes to a právě proto má býti přemáhána. Tys mi již jednou řekl, že nemám chápati smrt příliš úzce, že nemám mluvití jen o tělesné smrti. To je zcela správné, tělesná smrt je pouze částí naší smrtelnosti, ale nejviditelnější. A proto musí býti také ona potírána. Dnes jsem četl rád a vroucně: Kdo věří ve mne, živ bude, i když zemře. My musíme bezpodmínečně

proti smrti a její skutečnosti stavěti skutečnost Boha, a tím skutečnost věčnosti. Po prvé jsem zažil něco jako bojování se smrtí. Nemohu Ti to tak popsat. Vím jen, že jsem byl po celém těle rozohněn. Zítřa musíme se otázati sboru truchlících a nutiti je k rozhodnutí: kdo je silnější, Bůh nebo smrt? Nikoliv, ne nutiti, nýbrž: postavití před rozhodnutí.

STŘEDA.

Dnes byla u mne malá hrbatá Berta, která žije nyní už 50 let ze žebroty. Chodí dům od domu a kazí lidi svými jedovatostmi a klepy a zprávami o tom, co o nás jiní říkají špatného — mstí se životu. Protože je postavena na stinné straně, zcela ve stínu života, chrlí jed na ty, kteří stojí na slunné straně života. To je pocho-pitelné. A přece se člověk hrozí jedu, když je vystřikován pronikavým hlasem z chraplavých úst. Člověk se více hrozí před životem než před těmi jí-zlivostmi.

Dnes odpoledne jsem nejdříve diktoval dopisy, potom byla schůze staršovstva. Snad by bylo lepší, kdyby se počáteční modlitba vynechala; neboť pět minul později narážejí na sebe myslí, vzniká vzájemná nedůvěra v plném svém květu, jízlivá slova poletuji prostorem. Modlití bychom se měli potom, nakonec — bylo-li tu obecenství, anebo — nebylo-li obecenství, modleme se o odpuštění a čiřme pokání. Avšak po takovém sezení slo-

va: „Požehnej nám, Hospodine a ostříhej nás“ zdají se mi vždy jako vyzývání. Je jen dobře, že se k tomu dodává: „buď nám milostiv“. Tato tři slova by měla zaznít, nic více. Neboť potom si jde každá skupina starších svou cestou a pokračuje v ostrých poznámkách o druhých. Proč za takových okolností slovo: „Požehnej nám?“ On přece na to odpovídá jen: „Hluk váš v ohavnosti mám.“

ČTVRTEK.

Jistý drogistka mi dnes řekl: Dříve kázával farář H. vždy proti sociální demokracii, dnes zestaral a již toho nečiní. Od té doby se však ztratil i nával v kostele. Zdali to H. ví? Ovšem že. Pak se zřiká návalu k vůli evangeliu. Oběť, které nikdo nevidí. Ten drogistka pokládá přirozeně kázání proti sociální demokracii za správné.

NEDĚLE.

Dnes tedy první kázání (po dovolené). Je to zvláštní: člověk by myslil, že jsa duševně i tělesně svěžejší, půjde lehčeji na kazatelnu. Ale je tomu právě naopak. Položilo se mi to na údy jako cent olova. A ruce se chvěly více nežli za únavy před dovolenou. Ale, co to také znamená, mluví o síle Boží! Jako by bylo možno o tom mluvíti!

Máš pravdu: nemáme dávat lidem podnět ke zpovědi. Ale Tvé formule, že je máme raději vzmužovati, aby to, co mají nejosobnějšího, u sebe zdrželi zavřeno, nemohu též

beze všeho přijmouti. Za prvé může to býti také veliká zmužilost, zpovídati se z toho nejosobnějšího a to tedy znamená vždy z prazákladů své vlastní tělesné žádostivosti (sarx), vyhledávající jen své já. Za druhé musím zde vytknout zcela obecnou pravdu, zde však zcela vážně: lidé jsou rozmanití... Mnohá zpověď vedla také již k obrácení, člověk tím mluvením objektivisoval své zlo, postavil si je před sebe a teprve takto se řádně sám sebe ulekl.

Dnes odpoledne setkal jsem se s mistrem krejčovským F., jenž nyní pracuje ve velikém průmyslovém závodě. Práví, že zábava tam se skládá jen ze sviňačín. Nedovedl jsem si to vůbec představit. Řekl jsem: horší než jsem to zažil v oficírské společnosti, nemůže to již v podniku být. Co vlastně vězí za těmito sviňačinami, většinou nedělanými, jen mluvenými? Proč to je vlastně? To přece není objasněním, řekne-li se, že všechen pohlavní život naší kulturní periody jest zmatený, scestný, symptom upadající kultury. Zdali pak lechtavé, nestydaté mluvení těch ubohých lidí není náhradou za nestydaté činení, k němuž často nedochází — buď ze zbabělosti, nebo že to stojí příliš mnoho peněz nebo pod.? Musíme se vskutku pokusiti o poznání pozadí. Často tyto špinavé řeči jsou dokonce sebeironisováním. Měl jsem z toho radost, jak tento muž statečně tu stojí na strážci, jak se nutí, aby se nikdy nesmál atd. Nikdy

nic neříká, ale všichni vědí, jak myslí. Jenom jednou, když mluvili o tom, že člověk povstal z opice. Tehdy řekl docela prostě a pokojně: „Arci, já opravdu věřím, že jedni pocházejí z opice, druzí z Boha.“ Tehdy po nějakou dobu byli klidni. Takový muž uprostřed továrního podniku působí vlastně více než já v kostele v neděli o 10. hodině.

STŘEDA.

Navštívil jsem vdovu, která pozbyla muže, matku, která pozbyla dítě a osleplého, který tak těžce snáší svůj los. Člověk pak odchází zahanben. My máme světlo očí, vidíme slunce a krásu, hvězdy a moře — a děkujeme za to tak zřídka. A tu se člověk ptá: což zhasne-li světlo očí, je pak vnitřní světlo dosti jasné, aby osvítilo temnotu? Osleplému jsem nemohl docela nic říci. Nebyli jsme bohužel sami spolu. Avšak snad pozoroval z toho, že jsem již opět přišel, že se jeho osudem blíže zabývám. Neumím se v takových případech přinutiti, abych vypravil nějaké biblické slovo. Zdá se mi to takové úmyslné. Zajímalo mne, žes mi posledně napsal totéž. Při umírajících nebo těch, kteří mají brzo zemřít, zdá se mi situace jiná; tu se táži skoro vždy, smím-li jim přečísti výňatek z bible. Ale zde, kde může len slepec žiti ještě 30 let?

Po odchodu studující theologie konalo se hned zasedání volební ko-

mise. Máš pravdu, zkušební kázání jsou zcela zavržitelná. Je třeba patřiti na faráře, jak pracuje a káže ve svém sboru. Místo aby si farář upravil kázání, podle něhož je pak volen. Prakticky pak nekáže k vůli Bohu, nýbrž aby byl zvolen. Když jsem tehdy měl mítí cosi jako zkušební kázání, měl jsem totéž, které jsem pak kázal ve středu ve vězení. Tehdy byli arcimnozí lidé velmi nespokojeni. Pan O. prohlásil, že od zkušebního kázání očekává, že se v něm vyskytne všecko. Ano, ano: všecko. Jako by bylo možno říci všecko. Ale nehleď k tomu: kázání, konaná za účelem volby, jsou pokoušení satana. Což nám zcela zmizelo, co znamená kázati — že při tom jde o Boha? Jedině o Boha, zcela o Boha.

ČTVRTEK.

Dnes jsem sel na pěknou přednášku o obrazu Krista v proměnách dob. Lze již na obrazech vidět, jak rozličně bývá Kristus viděn: každá doba ho vidí jinak. Nejstarší ho vidí jako triumfátora, středověk jako muže bolesti. Také z toho vyplývá napomenutí, nevnucovati církvi policejními příkazy určitou podobu Kristovu. Objevuje se lidem, jak chce. Jen když je to On, kdo se objevuje.

Právě čtu ještě přímo u Luthera: „Já jsem se kolikrát opovážil předpisovati Pánu Bohu určité způsoby, kterých má používat ve vládě buď nad svou církví nebo našimi věcmi: Ach, Pane, přál bych si aby se to dalo podle

toho pořádku a aby to mělo takový výsledek. Ale Bůh udělal pravý opak toho, co jsem prosil. Bůh se mé moudrošti smál a řekl: „Dobře, však já vím, že tys rozumný, učený člověk, ale já nemám ve zvyku, aby mne Petr nebo dr. Martin vyučoval, ovládal nebo vedl. Non sum Deus passivus, sed activus.“ (Nejsem Bůh trpný, nýbrž činný.)

Tento týden není na mně, abych kázal. Aťsi přijde několik lidí, je to vše

vnitřně přece dvacetkrát pokojnější než v týdnu, kdy mám kázání. Kázání stravuje přece ještě zcela jinak se svým trapným požadavkem na nás samé. Dnes je klidný večer.

*Dopisy přáteli, bez udání autora,
přeloženo z němčiny, vydáno 1930
v Kalichu. Úryvky vybral aw*

Populární víra

Šestnáctileté zpěvače z Třince, která je jednou z hvězdiček dnešních teenagerů, napsali text o tom, že některé přírodní úkazy jsou znamením Božího trestu – tedy, jestli tomu dobře rozumím. Ostatně, kdo ví, jestli ona sama vůbec rozumí tomu, co zpívá.

BOŽÍ MLEJNY (ZPÍVÁ EWA FARNA)

*I nebe se někdy zametá,
aby bylo čisto v planetách,
hvězdy padaj z nebes do polí,
jak ten, kdo si příliš dovolí.
Ve stínu se krotí bájneť had,
kterej tenkrát Evu pěkně znát.*

*Neboj se boží mlejny melou,
pomalu a jistě,
někteří to vědí,
a další to zjistěť.
Boží mlejny melou,
to zůstane stejný,
léta, věčnost celou
melou boží mlejny.*

*Místo slunce déšť a záplavy,
ptáš se, kdy jen se to zastaví,
bez deštníku hledáš zastání,
voda zatím kola pohání.
Hadí kůže, duše převítá,
to se časem taky vychytá.*

Tak kdo z vás dvou se chce obrátit?

INFORMACE O SBORU

SLUŽBY, které vám, vedle pravidelných shromáždění, rádi poskytneme (podrobnější informace u faráře):

- ◆ duchovní rozhovory
- ◆ lekce uvedení do křesťanství
- ◆ texty kázání od br. faráře Wrany
- ◆ Bible a kostelní zpěvníky ke koupení
- ◆ zaslání Zpravodaje
- ◆ vysluhování Večeře Páně v rodinách u starších a nemocných
- ◆ kázání a další texty faráře A. Wrany jsou také vyvěšovány na jeho blogu aleswrana.blogspot.com

ADRESA: Husovo nám. 4, 702 00 Ostrava

TELEFON: 596 122 943

E-MAIL: cce.ostrava@volny.cz

WEB: www.volny.cz/cce.ostrava

FARÁŘ: Aleš Wrana (tel. 596 122 943)

KURÁTORKA: Jana Hašková (591 120 490)

BANKOVNÍ SPOJENÍ: 16 44 32 93 59/0800

Příspěvky do Zpravodaje sbírá Aleš Wrana, zpravodaj sestavuje Michael Waloschek

PROGRAM NA MĚSÍCE ČERVENEC A SRPEN

NEDĚLE 4. ČERVENCE	8:30 BOHOSLUŽBY
NEDĚLE 11. ČERVENCE	8:30 BOHOSLUŽBY S VEČERÍ PÁNĚ
NEDĚLE 18. ČERVENCE	8:30 BOHOSLUŽBY
NEDĚLE 25. ČERVENCE	8:30 BOHOSLUŽBY
NEDĚLE 1. SRPNA	8:30 BOHOSLUŽBY
NEDĚLE 8. SRPNA	8:30 BOHOSLUŽBY S VEČERÍ PÁNĚ
NEDĚLE 15. SRPNA	8:30 BOHOSLUŽBY
NEDĚLE 22. SRPNA	8:30 BOHOSLUŽBY
NEDĚLE 29. SRPNA	8:30 BOHOSLUŽBY
NEDĚLE 5. ZÁŘÍ	8:30 BOHOSLUŽBY S VEČERÍ PÁNĚ rodinné se seniory (vede M. Nekvasil); po nich povídání o životě sboru, potom společný oběd; 14:00 hudební program s M. Nekvasilem

úřední hodiny jsou:

pondělí 9-12 hod

čtvrtek 9-12 hod

24. července – 1. srpna se koná partnerská konference ve Speyeru

6. – 13. července se koná dětský letní tábor v Hošťálkově